

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

POMENIREA SF. CUVIOS ARSENIE CEL MARE

Sf. Arsenie cel Mare,
icoană

Acest slăvit sfânt s-a născut într-o familie de mari patricieni din Roma cea veche. El primise cea mai aleasă educație, făcând în continuare cele mai strălucite studii de filosofie și toate științele seculare din vremea lui, îmbunătățindu-se de asemenea și în cunoașterea cea duhovnicească. La urmă, lepădând toată deșertăciunea lumii, el s-a închinat pe sine cu desăvârșire slujbei Bisericii, fiind hirotonit diacon în una din bisericile mari din Roma. Celibatar, retras, liniștit și extraordinar de evlavios, el a gândit să viețuiască astfel întreaga lui viață. Dar Pronia cerească a lui Dumnezeu i-a îndreptat pașii vieții în alt fel. Împăratul Teodosie I-a luat pe acest mare Arsenie ca să fie tutorele și învățătorul fiilor lui, Arcadie și Honorie, și l-a numit de asemenea în rangul cel înalt de senator la Constantinopol, înconjurându-l de toate bogățiile, onorurile, și luxul. Toate acestea însă mai mult îngreunau inima lui Arsenie decât să i-o bucure. S-a întâmplat odată că tânărul Arcadie a comis o faptă rea, pentru care Arsenie, în calitate de preceptor al său, a trebuit să-l pedepsească după gravitatea faptei. Tânărul cel jignit a plănuit atunci un plan diabolic de răzbunare. Când Arsenie a aflat despre acest plan murdar, el s-a îmbrăcat în haine de cerșetor și a ieșit la marginea mării. Acolo a aflat o corabie în care îmbarcându-se, a plutit către Egipt. Când a sosit la vestitul schit, el s-a făcut ucenicul faimosului Avvă Ioan cel Pitic, dedicându-se cu asprime la toată nevoința. El se socotea pe sine ca un mort, și când a fost înștiințat că murise o rudă a lui foarte bogată care îl lăsase pe el unic moștenitor, Arsenie a răspuns: „Dar eu am murit înaintea lui: cum voi putea deci eu să mai fiu moștenitorul său?”. Închis într-o chilie călugărească asemenea unui mormânt, el toată ziua împlotea coșuri din ramuri de palmier, iar noaptea se ruga lui Dumnezeu. El evita cu dinadinsul oamenii și orice convorbiri cu ei. Doar la sărbători își părăsea chilia spre a merge la slujba Sfintei Liturghii din Biserică și a se împărtăși cu Preacuratele Taine. Ca să se apere de duhul lenevirii, el adesea își punea întrebarea: „Arsenie, de ce ai venit tu la pustie?”. Sfântul Arsenie a rămas în pustie timp de cincizeci și cinci de ani, nevoindu-se în cea mai aspră pustnicie și fiind un model pentru toți